

Iban L. Llop

Serps i paisatges

Premi Maria Beneyto
Ciutat de València

bromera poesia

Aquesta arena
amb què els xiquets basteixen
castells, saps dir-me
si va ser mai rellotge
o meta de naufragi?

I

Then I took morphine and sat down to read.

Edgar Lee MASTERS

TÀNDEM

Ensopegava,
i la teua veu, pare,
em conduïa
per la nit que avançava
sense fre, inexorable.

POÈTICA DE LA VILA

Com un miracle
la serp que travessava
la carretera
quan faltaven pocs metres
per arribar al poble.

BIBLIOTECA

L'anomenaven
l'Afilaor, la sida
va exterminar-lo
abans dels vint-i-quatre,
un dimecres de cendra.
Van violar-lo
entre sis, quan eixia
d'escola, contra
un mur de la Grangeta
(lloc de jocs i xeringues).
Tot ho vau veure
i després, cap a casa,
a fer els deures.
I d'allò no en parlàreu
mai, perquè desaprendre
és necessari
perquè la pell canvie
i poder créixer
mirant com Casimiro
t'enviava al llit d'hora.
Els anys vuitanta
també eren l'heroïna
i els Iron Maiden

en una samarreta
del teu cosí Roberto,
la discoteca
Batuka, el bar Quijote
i aquelles taques
de sang que eren del mestre
de gimnàstica. Santos,
creus que li deien.
Li van fer una cara
nova, per xulo,
que per molt de karate
que sàpigues, un quinquí
amb la navalla
no té mai les de perdre.
És ben probable
que et salvaren els llibres
de la biblioteca,
el teu refugi
perquè el cabró d'Arturo
no t'acaçara
a pedrades, com sempre
que arribava el divendres.
Va transformar-te
la vida en aquest home
que encara guarda
el secret d'aquell dia
i que prova, amb els versos,
de redimir-se.
Obedient, segueixes

totes les ordres
fins que, de sobte, els versos
esdevenen condemna.